

Bilag 3.

I Anledning af det i Folketinget fremsatte Forslag til Forlængelse af Toldloven af 15. Oktober 1932 skal „Grossist-Sammenslutningen af 1930“ tillade sig at fremsætte følgende:

Da Loven af 15. Oktober 1932 blev forelagt Rigsdagen, var Forslaget ikke ledsaget af nogen Redegørelse for, hvor mange Procent den foreslaaede Told vilde udgøre af de paagældende Varers Engrosindkøbspris. Loven blev endvidere gennemført i saa stor Hast, at man ikke gav sig Tid til at indhente disse Oplysninger fra handelskyndig Side. Hvis man havde gjort dette, vilde man hurtigt være kommet til Erkendelse af, at de foreslaaede Toldsatser aldeles ikke kunde betragtes som Finanstoldsatser alene, men derimod samtidig som udprægede og meget høje Beskyttelsestoldsatser, ikke mindst for de Kvaliteter, som inden for hver Varegruppe udgør Hovedmængden af Forbruget.

Blandt disse Toldsatser skal vi særlig fremhæve Tolden paa Trikotage, Hatte og andre Klædningsstykker, Fodtøj af Læder og Gummi, forskellige Spisevarer, Glas, Porcelæn og Fajance, Jernrør og mange Nyttgegenstande, der i Loven klassificeres som „Galanterivarer“, Toldsatser, der i mange Tilfælde beløber sig til 40—100 pCt. og derover af Varens Indkøbspris. Toldsatserne paa Varer af disse og andre Grupper baner — som en naturlig Følge af, at de er stærkt beskyttende — Vej for en yderligere Fordyrelse af Forbruget derved, at den hjemlige Produktion kan forøge Priserne og mulktene Forbrugerne for betydelige Ekstrabeløb ud over, hvad Staten opkræver i forhøjet Told.

Loven af 15. Oktober er derfor sammen med Valutakontoret og Møntforringelsen ansvarlig for den stadige Prisstigning paa Forbrugsvarer, som vi nu er Vidne til, og som vi sikkert kun har set Begyndelsen af. Og vi maa paapege det selvmodsigende i, at Staten, samtidig med at den ved bekestelige Kriselove bringer Landbrugets Skatte- og Renteudgifter ned og Indtægter op, modvirker denne Lovgivning ved Toldlove, der forøger Omkostningerne og fordyrer Forbruget langt ud over de Beløb, som de forhøjede Toldsatser indbringer.

Vi henstiller derfor, at Rigsdagen ikke forlænger Loven, men lader den bortfalde i sin Helhed den 31. Marts d. A.

Med Højagtelse

Grossist-Sammenslutningen af 1930

P. M. Plum,
Formand.

Til Regering og Rigsdag.
